

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 45. Henrici Bullingeri fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI.
A. C. 1575.

Melanct.
ep. 107.
pag. 134.
Guil. Bud.
cent. 17.

To. XLIII.
lib. CLV.
s. LI. pag.
634.

metu in officio esse continendos. Scripsit Illyricus libros quam plurimos, ac præ ipso nullus suo ævo ex Bibliothecis, quas lustrabat, uberius compendium hausisse videtur, unde etiam collegit veterem *Missam*, quæ sub nomine *Missæ latinæ* Anno restauratæ salutis millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo Argentinæ literis Christophori Mylii excusa prodiit, uti alibi memoravimus: insuper ex hisce librorum officinis plura extrahebat monumenta, quibus ad componendum suum *Catalogum Testium veritatis* utebatur, cui tamen libro Eifengreinius alium sub eodem titulo opposuit: ceterum sacre Scripturæ clavis, quam idem Illyricus scripserat, ceteris ejusdem elucubrationibus palmam eripit.

§. XLV.

Henrici Bullingeri fata.

Simler in
vita Bulling.
Thuan. l. c.
Melchior l. c.

Alter Protestantium Scriptor hoc anno vivis ereptus vocabatur Henricus Bullingerus, Tigurinus Zwinglianæ hæresis Minister Bremgardiæ exiguo oppido in Tigurini Pagi finibus sito die decima octava Julii anno a Christi Nativitate millesimo quingentesimo quarto natus. Is duodecimum ætatis suæ annum emensus Emericam Cliviensis ditionis urbem mittebatur, ut ibidem humaniores

sæcul XVI.
A.C. 1575.

niores literas addisceret, transactis autem tribus annis victum ostiatim ex eleemosynis, quas ante ædes cantando colligebat, sibi quærere cogebatur; ejus enim parens, etsi congruis facultatibus dotatus esset, exiguam prorsus curam de suis prolibus habebat: postea Bullingerus Cartusianorum institutum profiteri paratus a suo fratre præpediebatur Coloniæ ire jussus, ut ibidem Philosophicis disciplinis nondum decimum quintum ætatis annum affecutus operam daret: cum autem ad hoc studium exiguam admodum propensionem sentiret, rursus ad humaniores literas animum adjecit, atque Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo vigesimo adversus Theologos Scholasticos opus nondum typis editum elucubravit: (*) anno autem post Christum natum millesimo quingentesimo vigesimo secundo Colonia profectus Melanch-

U 2

tonis

(*) En! quam egregii Pugiles, quos tamen Berolinensis Censor celeberrimos illius ævi Viros appellat, eo tempore contra doctissimos Colonienses Theologos insurrexerint: Isti nimirum in hoc solo celebres, quod nequidem Theologica, ac Philosophica scientia imbuti, sed duntaxat Grammatici, ac Poëtastrum de se multum præsumentes scorum novum auro veteri opponere noverint.

Sæcul. XVI. tonis, aliorumque hæreticorum libros
A.C. 1575. sedulo pervolvebat, quorum lectione
 jam tum ad abjiciendam Religionem
 Catholicam inducebatur, interea per
 aliquot annos in paternis ædibus com-
 morans, anno ætatis suæ vigesimo ter-
 tio a quodam Cisterciensium Abbate ad
 suum monasterium prope Tigurum ac-
 cersebatur, ut ibidem Theologiam tra-
 deret, ubi tamen hujus cœnobii Reli-
 giosos ad recipiendam Zwinglii refor-
 mationem inducens usque ad Annum
 Christi millesimum quingentesimum vi-
 gesimum septimum eodem Professoris
 munere fungebatur: cum vero Zwing-
 lio impensius adhæreret, Tigurum ad-
 ire, atque hujus hæresiarchæ sermones
 percipere statuit, ibidemque græcum,
 & hebraicum idioma edoctus publice ad
 populum dicere cæpit, necnon Anno
 Domini millesimo quingentesimo vige-
 simo octavo Bernensi Disputationi in-
 terfuit.

Anno sequenti Bremgardix in patria
 sua Reformatorem Pastor nominatus
 Annam Adlischvileram sibi conjugem
 copulabat, ex qua sex filios, ac quin-
 que filias susceperat, conjugem autem sua
 pestilentix morbo sublata Anno Christi
 millesimo quingentesimo sexagesimo
 quarto ad secundas nuptias transire re-
 nuit, sed duntaxat ex suis filiabus unam
 feli-

Sæcul. XVI.
A.C. 1575.

selegit, quæ rei domesticæ curam haberet. Scripsit Bullingerus adversus Anabaptistas, mortuo autem Zwinglio illius officio Tiguri subrogatus est, variis in occasionibus vocatus, ut Lutheranos cum Zwinglianis conciliare satageret, semper tamen irritò successu: præterea idem calamum suum contra Lutherum stringere jubebatur; hic enim in quodam opere contra Zwinglii doctrinam circa Cœnam impotentibus furiis debacchabatur. Tandem Bullingerus anno reparatæ salutis millesimo quingentesimo quadragesimo nono unacum Calvino, qui hanc ob rem Tigurum venerat, Formulam de conformitate doctrinæ inter Tigurinam, & Genevensem Ecclesiam confarcinabat, evoluto autem biennio librum composuit, quo ostendere nitebatur, quod Synodus Tridentina nil aliud, quam *bonam causam*, quo nomine appellabat hæreticorum opiniones, opprimere intenderet, ac propterea nulla habenda esset ratio sollicitationum, quibus summus Pontifex Helvetiorum Pagos invitabat, ut suos Deputatos ad hoc Concilium decernerent. Ceterum hic liber Italico duntaxat sermone prodiit, a Paulo Vergero huic linguæ redditus, ac quibusdam additionibus auctus.

Sæcul. XVI
A C 1575.

Anno millesimo quingentesimo sexagesimo primo inter Bullingerum, & Brentium circa *Ubiquitatis* dogma disputatio fervere cæpit, quæ plurimum operum ultro, citroque vulgatorum occasio extitit: cum vero illi, qui in Eucharistiæ dogmate vocibus *substantiæ*, vel *substantialiter* utebantur, in Nationali Synodo Ruppellenfi ad annum Domini millesimum quingentesimum septuagesimum primum damnati fuissent, Tigurini Ministri se pariter hoc anathemate percussos rati hanc in rem literas ad Theodorum Bezam dederunt, qui tamen eis respondit, quod Synodus nullo pacto eos ferire intendisset: nihilominus Bullingerus Bezæ exponere voluit, decreti voces esse immutandas, ne in suis Ecclesiis diversas fovere opiniones crederentur. Hæc Bullingeri epistola suo non caruit successu; quippe anno Salvatoris nostri millesimo quingentesimo septuagesimo secundo Nemausensis Synodus hoc decretum ad Tigurinæ Ecclesiæ beneplacitum explicabat. Obiit tandem Bullingerus hoc anno die decima septima Septembris, atque in ejus laudem Joannes Stuckius funebrem sermonem declamavit: vitæ vero ejus Historiam, quæ tamen Panegyri similior est, Josias Simler Tiguri-

gurinus Vir suo ævo celeberrimus de-
scripsit.

Sæcul. XVI.
A.C. 1575.

§. XLVI.

Continuata Renati Benedicti causa.

Interea Renati Benedicti causa ob Bi-
bliorum versionem continuo agitaba-
tur, quia Arnaldus Doctor, ad quem
Parisiensis Facultas Theologica Romam,
ut memoravimus, hac de re perscripse-
rat, hoc anno Christi millesimo quin-
gentesimo septuagesimo quinto die de-
cima nona Aprilis responsum suum
dabat, & ad Lugdunensium Patrum
Carmelitarum Priorem, qui Damasce-
nus Episcopus Lugdunensis Archiepi-
scopi Suffraganeus erat, literas
misit, in quibus de Renati Benedicti
arrogantia, & pertinacia querebatur.
Eodem tempore scripsit ad Petrum
le Goux supremum Facultatis Bidel-
lum, eidem tradens epistolam Facul-
tatis Theologicæ Deputatis consignan-
dam, in qua exponebat, se ægerrime
ferre, quod Renatus Benedictus ad
tantam prolapsus esset obstinationem,
ut a Romana Inquisitione infamiæ la-
bem sibi inuri pateretur, quam tamen,
ut inquebat ipse, facile declinare va-
lisset, si sese Facultatis iudicio sub-
jecisset.

Argentre
coll. jud. t. 2.
pag. 434.
Es seq.